

Arrest

nr. 64 649 van 12 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 28 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 mei 2011 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 26 oktober 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 10 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaard wordt. Dit is de bestreden beslissing die op 1 april 2011 ter kennis werd gebracht en als volgt gemotiveerd is:

“(…) Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Om hiervoor in aanmerking te komen dient betrokkene een ononderbroken verblijf sedert respectievelijk tenminste 15.12.2004 of 31.03.2007 aan te tonen. Dit kan betrokkene echter niet. Op 16.04.2008 vroeg betrokkene een visum aan op de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Abidjan, Ivoorkust. Aangezien zulk een visum persoonlijk dient te worden aangevraagd, kan betrokkene onmogelijk een ononderbroken verblijf in België sedert bovenvermelde data aantonen en zich bijgevolg niet dienstig beroepen op deze criteria.

Het feit dat betrokkene in België verblijft, Nederlandse lessen heeft gevolgd, een cursus transport en logistiek heeft gevolgd, werkwilgig is, lid is van de kerk, vrijwilligerswerk verrichtte, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.1 De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"Bij de vaststelling en waardering van de feiten waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht." (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief Recht, Leuven, Acco, 1990, 31)

Volgens vaststaande rechtspraak legt het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding, hetgeen inhoudt dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. (cf. RvSt. 2 februari 2007, nr. 167.411, RvSt. 14 februari 2006, nr. 154.954)

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken. (RvSt. 18 september 1984, nr. 24.651, R. W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W., Geschillen van Bestuur, 43)

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen.

Deze zorgvuldigheid is niet terug te vinden in de bestreden beslissing.

De gemachtigde van de Staatssecretaris besluit tot de ongegrondheid van verzoekers aanvraag om reden dat hij niet zou aantonen een ononderbroken verblijf in België te hebben gehad sedert 15 december 2004 (criterium 2.8A) of 31 maart 2007 (criterium 2.8B) en derhalve niet zou voldoen aan de voorwaarden zoals vastgelegd in de vernietigde instructie dd. 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Volgens de gemachtigde van de Staatssecretaris zou verzoeker op 16 april 2008 een visum hebben aangevraagd bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Abidjan, Ivoorkust, hetgeen zou betekenen dat hij daar op die datum persoonlijk aanwezig is geweest, zodat hij zich niet op een voldoende lang ononderbroken verblijf in België kan beroepen.

Verzoeker ontkent formeel deze aanwezigheid in Afrika, alsook dat hij een dergelijk visum zou hebben aangevraagd.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet op welke informatie de gemachtigde van de Staatssecretaris zich precies heeft gesteund.

Derhalve kan verzoeker niet nagaan waar deze gegevens vandaan komen, noch op welke stukken de gemachtigde van de Staatssecretaris zich heeft gebaseerd, en evenmin op welke wijze deze naar hem zouden verwijzen.

Verzoeker kan enkel formeel stellen dat deze informatie onjuist is, minstens in die zin dat zij geen betrekking heeft op hemzelf nu hij het betreffende visum nooit heeft aangevraagd en op de gestelde datum in België was.

Waar een mogelijke oorzaak eventueel zou kunnen worden gezocht in een naams- of persoonsverwarring, waarbij het betreffende visum zou zijn aangevraagd door een naamgenoot van verzoeker, wijst verzoeker erop dat hij een in Ghana vaak voorkomende naam draagt zodat een dergelijke vergissing niet ondenkbaar is.

Na de kennisname van de bestreden beslissing op 1 april 2011 heeft verzoeker middels tussenkomst van zijn raadsman dit probleem gesignaleerd aan de Dienst Vreemdelingenzaken met het gemotiveerd verzoek één en ander nog eens te willen nakijken.

Op deze vraag werd nooit enige reactie ontvangen.

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

Verzoeker is formeel dat hij het betreffende visum niet heeft aangevraagd, zodat dit ook niet op zekere en vaststaande wijze kan blijken uit het dossier.

Derhalve kan enkel worden besloten dat de gemachtigde van de Staatssecretaris zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gebaseerd op verkeerde of minstens twijfelachtige informatie, zodat er geen sprake is geweest van een correcte feitenvinding en het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd."

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

"Verzoeker is van mening dat de beslissing onzorgvuldig is. Verzoeker ontkent dat hij in Afrika is geweest. Hij heeft nooit een visum aangevraagd. Verzoeker weet niet waar deze informatie vandaan komt. Verzoeker zegt dat deze informatie onjuist is. Hij was op datum van de visumaanvraag in België. Verzoeker denkt dat het om naamsverwarring gaat. Na kennisname van de beslissing heeft verzoeker nogmaals gevraagd de situatie te willen onderzoeken. Hij kreeg daar nooit antwoord op. De beslissing moet worden vernietigd.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 10 maart 2011, waarmee de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980 ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Verzoeker had aangegeven dat hij wenste geregulariseerd te worden in toepassing van de Instructie van 19 juli 2009. Hij beriep zich op criterium 2.8 A en 2.8B. Echter hiervoor moet hij een ononderbroken verblijf in België aantonen sinds tenminste 15 december 20.04 of 31 maart 2007. Uit het administratieve dossier blijkt echter dat verzoeker op 16 april 2008 een visumaanvraag heeft gedaan in Abidjan, Ivoorkust.

Aangezien hij dit visum persoonlijk moet aanvragen, kan hij onmogelijk een ononderbroken verblijf in België aantonen sinds de voormelde data.

Verzoeker is van mening dat de beslissing onzorgvuldig zou zijn, en dat hij nooit in Afrika is geweest, en derhalve ook geen visum kan hebben aangevraagd.

Verwerende partij merkt op dat het administratieve dossier op dat vlak geen ruimte laat voor enige twijfel. Verzoeker heeft zelfs een huwelijk afgesloten te Ghana in 2008. Het is op basis van dit huwelijk dat hij een visum gezinshereniging heeft aangevraagd. Het bleek om een schijnhuwelijk te gaan.

Verzoeker ontkent dat hij het land heeft verlaten, maar met deze gegevens uit het administratieve dossier is het moeilijk om dit lang vol te houden. Verzoeker geeft geen concrete bewijzen dat hij in deze periode wel degelijk in België was.

Uit niets dat hij aanbrengt blijkt dan ook dat de beslissing onzorgvuldig zou zijn. Verzoeker maakt niet duidelijk met welke gegevens er ten onrechte geen rekening werd gehouden in de beslissing.

Dat verzoeker na kennisgeving van de beslissing nog gevraagd heeft om de situatie opnieuw te onderzoeken, doet geen afbreuk aan de geldigheid van de beslissing die genomen werd op basis van de gegevens die toen voorlagen. Verzoeker heeft niet aangetoond, en zelfs geen begin van bewijs gegeven, dat de beslissing onjuist zou zijn.

"De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002)." (RVV nr. 10.917, 30 augustus 2007, dossiernr. 2007-07-628)

Het enige middel is niet gegrond.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekende partij niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou

de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.”

2.1.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Op 26 oktober 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. In deze aanvraag beroept de verzoekende partij zich uitdrukkelijk op criterium 2.8.A van de instructies van 19 juli 2009. Om aan dit criterium te voldoen dient de verzoekende partij op 15 december 2009 van ononderbroken verblijf van minstens 5 jaar te genieten. Dit wil zeggen dat de verzoekende partij sinds 15 december 2004 ononderbroken in België moest verblijven. De verzoekende partij verklaart dat zij in 2003 met visum via Nederland naar België gekomen is.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij meent dat het verblijf van de verzoekende partij onderbroken werd, daar zij op 16 april 2008 bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Abidjan een visum aangevraagd heeft. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat een persoon genaamd Dorhetso Richard geboren op 16 mei 1964 te Accra, Ghana met adres P.O. Box MP 546 Mamprobi Accra op 16 april 2008 een visum type D aangevraagd heeft. Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat tijdens de behandeling van de aanvraag van het visum type D bij de verwerende partij een vermoedde heerste dat het om dezelfde persoon ging als de verzoekende partij, hoewel de geboortedatum verschillend was. Op 14 januari 2010 werd de afgifte van een visum type D aan de heer Dorhetso Richard geweigerd. In deze beslissing wordt gesteld: *“bij de Dienst Vreemdelingenzaken is reeds een dossier gekend op naam van Dorhetso (Tetty) Richard, geboren op 16/05/1970 en volgens de aanvraag woonachtig op het adres Boomgaardenstraat 198 Berchem. De geboortedatum is dus dezelfde dag en maand maar een ander jaar dan de huidige visumaanvraag. Het is perfect mogelijk dat het hier gaat om dezelfde persoon aangezien de geboorteakte die Richard Dorhetso nu voorgelegd heeft pas opgesteld werd in november 2007. Bovendien komt de familienaam Dorhetso slechts heel weinig voor bij Ghanezen. Richard Tetty Dorhetso diende in 2006 een regularisatieaanvraag in. Hierin verklaarde hij in november 2003 in België te zijn toegekomen en universitaire studies te willen aanvangen in ons land. De aanvraag werd enkele maanden later door DVZ onontvankelijk verklaard.”* Uit het administratief dossier blijkt niet dat er enig ander onderzoek werd gevoerd naar de vraag of verzoeker dezelfde persoon is als diegene met dezelfde naam die de visumaanvraag indiende. Daarenboven blijkt uit het administratief evenmin dat de beslissing tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging aan de visumaanvrager werd overgemaakt. Enige kennisgeving ontbreekt. De nummering van de verschillende paspoorten gekend onder de naam D.R. is verschillend, daargelaten de vaststelling dat dit mogelijk te wijten kan zijn aan verlengingen en/of vernieuwingen van de paspoorten, wat niet werd onderzocht. De voornaam van de verzoekende partij bij huidige aanvraag en bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van (oud) artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet was Richard Tetty. Dit blijkt ook de voorgelegde paspoorten. De voornaam van de persoon die de visumgezinshereniging aangevraagd heeft is Richard. Dit blijkt uit het voorgelegde paspoort. Uit de bijgebrachte formulieren blijkt niet dat deze persoon ook nog de naam Tetty draagt. Op het Casablancaformulier werd aangegeven dat de persoon die het visum gezinshereniging aangevraagd heeft geen andere voornaam heeft. De foto's van de paspoorten gevoegd aan de verschillende aanvragen en de overige foto's in het administratief dossier zijn moeilijk zichtbaar, waardoor aan de hand van de foto's ook niet nagegaan kan worden of het nu al dan niet om dezelfde persoon gaat. Daar tijdens de visumaanvraag slechts een mogelijkheid geuit werd dat het om dezelfde persoon ging en de verwerende partij nagelaten heeft om daarna enig verder onderzoek te doen om na te gaan of het daadwerkelijk om dezelfde personen gaat en gelet op de formele ontkenning dat de verzoekende partij in het buitenland een visumaanvraag deed terwijl de verwerende partij in het beslissingsformulier familiale hergroepering van 14 januari 2010 zelfs mogelijke twijfels uitte dat het om de in België aangetroffen persoon met dezelfde naam ging, voert de verzoekende partij terecht de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. In tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt laat het administratief dossier ruimte voor twijfel, zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat.

Het enig middel is in die mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 maart 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN